

AUTORSKÉ PRÁVA NA HRY SÚ VYHRADENÉ. ŽIADEN TEXT NESMIE BYŤ POUŽITÝ NA ĎALŠIE ŠÍRENIE BEZ PREDCHÁDZAJÚCEHO PÍ SOMNÉHO SÚHLASU AUTORA.

All right reserved.

Vynechali sme niektoré strany a v prípade, že chcete s textom pracovať a ďalej ho šíriť, ozvite sa nám, prosím mailom: tichoaspol@gmail.com. Ďakujeme za pochopenie.

Michal Ditte

Dve slová Belisy Súmračnej... **príbeh Evy Luny**

Na motívy poviedky Isabel Allendeovej: Dve slová venované najerotickejšej bytosti pod slnkom...

„Volali ju Belisa Súmračná, ale meno jej nedali pri krste, ani ju výstižne nenazvala tak jej matka, hľadala ho ona sama dovtedy, kým ho nenašla a neobliekla sa do neho ako do šiat.“

/Isabel Allendeová/

v Bratislave; 2003

Belisa Súmračná
Plukovník
Mulat
Starec
Prostitútka
Kazateľ
Žena
Krčmár
Pilot
Mladík
Eva Luna

Prvá pieseň Evy Luny.

Tajomné miesto... je koncom sveta. Sveta, ktorý Eva Luna pozná. Ďaleko pred ním je ten, ktorý iba tuší. Eva Luna. Dievča do pol pása unavené... od pol pása netrpezlivé.

Dnes som zašla
až na koniec sveta
nôžky bolia
bolí ľavá päta.

Za dedinou modré sú mračná
tmavomodré mraky... Súmračná.

Príde s vetrom čerešňovým
vdýchne zopár slov
do dediny aj do uší
ktoré každý potom suší
slnkom pred domom.

Za dedinou
až na konci sveta
čakám závan
priaznivého vetra

Za dedinou modré sú mračná
tmavomodré mraky... Súmračná.

Obrázok prvý.

Ľúbostná hra milencov na chytanie sa za slovíčka, za ruky, za palce na nohách.

Mladíkova ruka zakryje oči Eve Lune...

Eva Luna

Obloha...

Druhá prekryje prsia.

Mladík

Mraky...

Obaja sa po svojich telách zvezú na zem. Eva kričí mladíkovi do chrbta...

Eva Luna

Dážď...

Ten, jej výkrik schová do dlane a silne dýchne na Evičkinu šiju...

Mladík

Dúha...

Z popod mladíkovej dlane, v príjemnom pocite konca dychu, ktorý má na pokožke...

Eva Luna

Východ slnka...

Zaútočí na pravé ucho...

Mladík

Ráno...

Z oboch je už len jedno ľudské klbko s veľkou túžbou...

Eva Luna

...ťa mám v hlave.

Mladík bezmocne, so smútkom a vyčerpaním v údoch leží pod Evou Lunou . Tá po chvíli odpočíta dlaňou na zemi osem úderov a uloží sa akoby na pohovke.

Eva Luna

Mám ťa v hlave. Ticho. Mám ťa v hlave, počuješ...? V hlave. Všade...

Zasypáva ho bozkami. Na tvári, na perách, na nose. Po celom tele.

Obrázok druhý.

Zaprášená kutica na fare. Kazateľ zapaľuje sviecu. Berie do ruky dlhé husacie brko, namáča ho do atramentovej hrubostennej flaštičky, oblizuje ostrý - modrý koniec pera. Za chrbtom sa mu objaví Belisa. Vezme mu ruku, v ktorej drží brko a ťahá ňou po papieri na stole pred nimi. Ticho pritom šepce do tupého svetla kazateľovej kutice...

Belisa Súmračná

Muž... žena... sú nahí. Obaja. A niečo medzi nimi...

Kazateľ

Belisa...

Belisa Súmračná

No nie je to had... kazateľ!

Kazateľ

Čo teda...

Belisa Súmračná

Vari ti to ešte Boh pod rúškom noci v prepotenom sne nevyzradil?

Kazateľ

Každý deň sa modlím, prosím, rúham sa. On však mlčí...

pozrie na Belisu, ktorá mu pustila ruku.

Kedy budem už sám ťahať slová atramentové po papieri?

Belisa Súmračná

Keď bude čas, dozvieš sa.

Obrázok tretí.

Ulica a dom. Dom... v rade všetkých domov tejto ulice posledný. Právě poludnie. Hustý a ťažký vzduch leta. Horúci deň leta preukrutného. Deň za posledných pár rokov rovnaký. Deň teplý, tak obyčajne teplý letný deň a predsa... plný očakávania. Pred domom na lavičke sedia Starec a Mladík. Iba sedia. Čakajú. Mladík s vyloženými nohami na stole, Starec nehybne, opierajúc sa o palicu.

Starec

Sú mračná?

Mladík

Sú.

Starec

Nad nami?

Mladík

Priamo nad.

Starec

Teda príde?

Mladík

Príde.

Starec

Súmračná.

Mladík

Súmračná Belisa. Čarodejnica krásna.

Starec

Peniaze?

Mladík

Na stôl.

Obrázok štvrtý.

Ulicu s domom zaplaví tmavomodrý tieň. Ako akvarela na rozmočený papier sa vpija do obrazu postava ženy. Vpíjajú sa jej dlhé hnedé vlasy, tvár, pery, široké boky, dlhé nohy, na nich biela pokožka... žena. Belisa Súmračná. „Čarodejnica krásna“. Príchodom zmenila horúci letný deň, na priestor podobajúci sa raju. Starcove oči o pár rokov omladli, Mladík akoby dospel... a ulicou prúdi príjemný vánok s čerešňovou vôňou.

Starec

Belisa. Belisa...

Mladík

Belisa... čo vo svete stalo sa...

Starec

Tajné slovíčko starcovi predaj.

Belisa Súmračná

Stalo – nestalo. Nové – nenové. Všetko iné. Predsa rovnaké. Vojna je. Ľudia bijú sa. Kto má plecia, dáva nohy na ne.

Mladík

Vojna... hovoríš.

Starec

Belisa. Čarodejnica krásna. Tajné slovíčko.

Belisa Súmračná

Za päťdesiat halierov...

Starec

Mám svoj vek. Za tridsať.

Belisa Súmračná

A pamätáš si predošlé?

Starec

Pamätám.

Belisa Súmračná

A nikomu si ich nepustil?

Starec

Sám. Pre seba sám.

Belisa Súmračná

mu pošepne tajné slovo do ucha.

Tak ani teraz nesmieš nikomu.

Mladík

Teda vojna je.

Starec

Pravdu mal Kazateľ. On mnoho vie a pozná. Veselšie nenesieš?

Belisa Súmračná

Nesiem – nenesiem. Kolotoč k vám príde do týždňa. A vojna...

Mladík

...Čochvíľa skončí sa, čarodejnica prekrásna. Vojna. Kolotoč... tu sú peniaze.

Obrázok piaty.

Krčma na okraji. Najkrajnejšia krčma široko-d'aleko. Krčmár a jeho obvyklý hosť – prostitútka. Právě poludnie. Hustý a ťažký vzduch leta. Horúci deň leta preukrutného. Deň za posledných pár rokov rovnaký. Deň teplý, tak obyčajne teplý letný deň a predsa... plný očakávania.

Krčmár

Sú mračná?

Prostitútka

Priamo nad našimi hlavami necudne prevaľujú sa cez seba.

Krčmár

Teda už je čas. Príde.

Prostitútka

Áno je. Áno.

Krčmár

A naozaj si myslíš, že príde?

Prostitútka

Čo stavíš?

Krčmár

Päťročné tajné slovo zamlčané.

Prostitútka

Nemal by si. Prehráš.

Krčmár

Hľadá si ty svojich vtákov!

Prostitútka

Do mojich ty svojho nepchaj.

Krčmár

A čo ty. Čo stavíš ty?

Prostitútka

Stavím... noci šesť s tebou strávených.

Krčmár

Osem...

Prostitútka

Som zvedavá na slovko krčmár. Ale nech je po tvojom. Sedem.

Krčmár

Platí. Už v izbe začni stíhať kalendár.

Obrázok šiesty.

Najkrajnejšiu krčmu „na široko - na d'aleko“ zaplaví tmavomodrý tieň. Do obrazu sa vpíja postava Belisy Súmračnej. Pomaličky, pomaly, zmenila horúci letný deň, na priestor podobajúci sa raju. Krčmou prúdi príjemný vánok s čerešňovou vôňou.

Prostitútka

Sú mračná? Sú. Ide Súmračná? Ide. Mám tvoje slovíčko, krčmár.

Krčmár

KURVA!!!

Prostitútka

Kurva? Zaujímavé. Odo dnes ma Kurvou nazývajú.

Krčmár

Čarodejnica prekrásna...

Prostitútka

Koľko chlapov trojnohých stretla si?

Belisa Súmračná

Stretla - nestretla. Počula - nepočula iba o jednom.

Prostitútka

Tak hovor Súmračná...

Belisa Súmračná

Počas vojny vtrhol do krajiny s Mulatom... svojim obrom - verným psom. Plukovník je jeho meno. Oči dravca. Pohyb šelmy má. Leguánmi a haďou polievkou živí sa. Muži pred ním zutekajú. Ženy od strachu potratia. Trasú sa deti. Najobávanejší bandita.

Krčmár

Kazateľovi musím o tri fľaše pálenky viac nosiť. Dobré on vie, čo je to za svet na pravo i na ľavo od našej dedinky na konci sveta. A bandita, príde sem?

Belisa Súmračná

Nie. K vám príde ohňostroj. Na jeden deň.

Prostitútka

Tak nepríde bandita. Koľká škoda to.

Krčmár

Predáš jedno tajomné Belisa?

Belisa Súmračná

Ako pre teba. Za korunu.

Krčmár

Za korunu...?

Belisa Súmračná

Viem, že s nimi kšeftuješ.

Krčmár

Tu máš korunu.

Belisa mu pošepne do ucha tajomné slovo.

Prostitútka

Bandita. Plukovník. Mulat. Ohňostroj... tu máš peniaze, Súmračná.

Obrázok siedmy.

Izbietka. Nábytok zo surového dreva. Veľké okno do sveta. V ňom Eva. Eva Luna. Útle, hnedovlasé dievča s křavočeroenými perami, pevnými prsiami a s vlasmi, ktoré by vo vetre iste krásne viali. Žena za stolom vyššva. Je pravé poludnie. Hustý a ťažký vzduch leta. Horúci deň leta preukrutného. Deň za posledných pár rokov rovnaký. Deň teplý, tak obyčajne teplý letný deň a predsa... plný očakávania.

Žena

Sú mračná priamo nad našimi hlavami, Evička?

Eva Luna

Sú. Priamo. Už hodnú chvíľu mamička. Jednostaj na ne hľadím. Rozmýšľam. A zavše mi pripadajú ako pohybujúce sa zvieratká. Smiešne. Páperové obrázky.

Žena

Teda príde Súmračná Belisa... čarodejníca krásna.

Eva Luna

Prinesú ju mraky. Smiešne tmavomodré páperové mraky. Ako každý rok. Do tváre bude dýchať voňavý čerešňový vietor a ona z ničoho nič bude stáť vo dverách. Ako každý rok.

Žena

Nože. Priprav peniaze, polievku, koláče na stôl.

Eva Luna

A myslíš, že nám predá tajomné slovíčka.

Žena

Akože by nepredala...

Eva Luna

Nikomu ho neprežradím. Do skonania sveta bude iba moje. Iba moje. Zamľčané.

Žena

Ako ona máš Evička jazyk šmykľavý.

Obrázok ôsmy.

Evu Lunu, veľké okno, izbičku i mamičku zaplaví tmavomodrý tieň. Do obrazu sa vplývajú postavy Belisy Súmračnej, ktorá svojím príchodom zmenila horúci letný deň, na priestor podobajúci sa raju. Izbou prúdi príjemný vánok s čerešňovou vôňou.

Eva Luna

...krásna.

Žena

Dobry deň, slečna Belisa.

Eva Luna

Dobry deň. Môžem od vás slova tajomného navždy vo mne zamľčaného vekmi dávnymi zabudnutého do ľavého uška vyšepnutého dostať?

Žena

Kuší! Istotne hladná ste po toľkej ceste. Hovorte. Čo nové sa vo svete postávalo?

Belisa Súmračná

Stalo – nestalo. Nové – nenové. Všetko iné. Predsa rovnaké. Vojná je skončená. Chlieb tvrdý. Vody vyschnuté a ženy tiež.

Žena

Dnes bolesť ste nám priniesli... a my? Rok celý čakáme.

Eva Luna

Čarodejníca krásna. Čosi veselšie.

Belisa Súmračná

Cirkus sem príde za tri mesiace.

Eva Luna

Cirkus? To je paráda.

Žena

Cirkus... sú nám novoty.

Belisa Súmračná

Chceš tajné slovo, Eva Luna?

Eva Luna

Mám osemdesiatdva halierov z dvanástich mesiacov nasporených...

Belisa Súmračná

Zadarmo ti dám. A nikdy ho nevyslov.

Pošepne jej do ucha tajné slovko.

Žena

Dnes smútok z vás sála Belisa.

Belisa Súmračná

Tri roky krvavá vojna trvala.

Žena

Naša dedinka je však v pastierových rukách. Dobre veru, že tam... doďaleka nás nepúšťa.

Eva Luna

Nie je nik čo by to napravil? Hrdinovia. Záchrancí. Aj tí sú mŕtvi. Zbabelci.

Belisa Súmračná

V kraji iba banditi. Zmizne jeden. Príde druhý, tretí... len Plukovník s Mulatom, tí ženú strach do očí tak dnes ako predtým.

Eva Luna

Tak cirkus príde...

Žena

Už toľko slov ste nám predali Belisa. Cirkus... tu sú peniaze. *Belisa odchádza.*

8 STRANA VYŇATÁ

Obrázok desiaty.

Opustené miesto v Belisinej samote. Píše prstom do piesku. Potom nohou. Dlhou bielou nohou, ktorej špička je napnutá... potom druhou. Písmeno za písmenom, slovo za slovom, ťah za ťahom. Akoby tancovala. Pohybuje sa tak divoko a tak vášnivo, kým svojím telom pri tanci nezmaže všetko, čo napísala.

Mulat

Cha! A mám ťa...

Belisa Súmračná

Mulat... Čo odo mňa chceš?

Mulat

Tvoje služby Súmračná.

Belisa Súmračná

Ja nikomu žiadne služby neponúkam.

Mulat

Predávaš slová.

Belisa Súmračná

Ale ja pre teba nijakého slovka nemám.

Mulat

A kto hovorí, že pre mňa. Ja sa aj bez tvojich slovíčok pustím dolu brehom, proti prúdu. Za ženou. Potrebuje ťa Plukovník.

Belisa Súmračná

Vari ešte dýcha.

Mulat

Pušný prach plným dúškom

Belisa Súmračná

Teda žije.

Mulat

Keď ti hovorím. Jazyk máš klzkejší než had. Dosť bolo slov. Ideme!

Belisa Súmračná

Ale ja tu zostávam.

Mulat

Máš na výber Súmračná. Buď ideš alebo ťa zabijem.

Obrázok jedenásty.

Tajomné miesto. Málo presvetlené. Silueta dvoch mladých - polonahých tiel. Lúboštná hra milencov. Eva Luna sviežim belavým chrbtom pozerá Mladíkovi do tváre, ten kreslí raz jazykom – raz nosom naň rôzne obrázky. Eva Luna háda.

Eva Luna

Strom...

Mladík

Nie.

Eva Luna

Kvet...

Mladík

Nie. Nie.

Eva Luna

Tak potom... neviem.

Mladík

Vlastne, ani ja...

Obaja sa smejú až sa z ich tiel stane jedno.

Eva Luna

Páčim sa ti?

Mladík

Páčiš.

Eva Luna

A celá? Celučičká celá sa ti páčim?

Mladík

Od nôh až po vlasy sa mi páčiš Evička.

Eva Luna

Od nôh až po vlasy... aj moje oči?

Mladík

Páčia sa mi tvoje oči.

Eva Luna

A nos. Môj nos sa ti tiež páči?

Mladík

Páči sa mi tvoj nos.

Eva Luna

Moje ruky?

Mladík

Evička. Páčia sa mi tvoje zamatovo jemné... mäkké ručičky.

Eva Luna

A čo prsia?

Mladík

Tvoje prsia sa mi páčia zo všetkých prs na svete najviac.

Eva Luna

A čo keď ma ráno uvidíš? Čo vtedy?

Mladík

...páčiš sa mi.

Eva Luna

To poznám. Ale čo dnu. Tu.

Mladík

No. Veľmi sa mi páčiš Evička. Veľmi. Preveľmi.

Eva Luna

Páčim sa ti tak veľmi, žeby si mi dokázal do ucha pravého vkladať naše slovíčka. Žeby si sa mi zamotával do vlasov. Po päty sa schovával v mojom lone. Vdychoval ma po dúškoch do seba. Rozbíjal ma na márne kúsky po nociach pod perinou a ránom opäť poskladal a...

Mladík

Toto všetko by som dokázal. Toto všetko je dnu. Si erotická bytosť Evička. Najerotickejšia bytôstka pod...

Eva Luna

...tmavomodrými mrakmi...

Mladík

...pod slnkom... Pod slnkom. A všetky tajné slovká sú prislabé nato, aby si to bola ty.

Eva Luna

Páčiš sa mi.

Mladík

Aj ty sa mi páčiš.

Obrázok dvanásty.

Vôňa pušného prachu, síry a prepotenej košele sa vznáša nad miestom, kde leží znavená Belisa Súmračná, zmrdovaná po dlhej ceste s Mulatom. Z tmy pristúpi muž, ktorý si ženu premeriava ostrým pohľadom. Po chvíli sa k nej skloní, prihovorí, avšak nepozrie jej priamo do očí...

Plukovník

Vraj poznáš slová, ktoré sú v nás ukryté, ktoré my... sme už dávno zabudli...

Belisa Súmračná

Ja nepoznám cudzie slová.

Plukovník

Ľudia vravia... že si čarodejnica. Že nájdeš v očiach najtajnejšie myšlienky a potom ich s úsmevom na tvári predáš za pár korún späť. Vravia, že máš takú moc alebo... dar.

Belisa Súmračná

Nepoznám cudzie slová. Ani myšlienky.

Plukovník

Prudko sa otočí tvárou v tvár k Belise...

Tak kto si! Každý hovorí o prekrásnej čarodejnici, čo predáva slová... tak aké slová to predávaš?

Belisa Súmračná

Vynárajú sa po nociach z piesku, z pod prstov... moje slová. Sú moje.

Plukovník

Tvoje slová. Potrebujem ich.

Belisa Súmračná

Načo sú muži túžiacemu po boji a krvi. Alebo ťa už do špiku kostí omrzelo zabíjať...

Plukovník

Hovorí sa: muža vôňa pušného prachu nikdy neomrzí. Mňa však už unavili noci pod holým nebom, útoky moskytov... a predovšetkým, hrôza v cudzích očiach. Potrebujem, aby si mi

predala... tvoje slová. Ja... som ich už všetky stratil. Chcem prejsť všetky miesta, kam som kedy vkročil. Chcem ľudí žiadať o odpustenie. Preto som ťa musel nájsť. Chcel som... pretože sa nesú chýry...

Belisa Súmračná

Si osamelý človek. Veľmi osamelý.

Plukovník

Osamelý. A ty, nie si? Prečo to všetko. Túlaš sa po svete. Nemáš domov. Rodinu. Ty nie si osamelá...? Čo vlastne hľadáš?

Belisa Súmračná

Človeka, čo do mojich slov by sa obliekal a vrátil mi ich späť. Čo vyčítal by mi z očí najtajnejšie myšlienky...

Obaja si ticho a uprene hľadajú do očí.

Obrázok trinásty.

Tajomné, málo presvetlené miesto. Eva Luna leží na zemi a akoby osamote pokračovala v lúboštnej hre milencov.

Eva Luna

Páčim sa ti? Páčim sa ti... páčim... voniam ti... po-zdá-vam-sa-ti... žiaááá-dááám sa ti... hm? ...imponujem ti... čo? Páčiš... od nôh až po vlasy sa mi páčiš... od nôh až po vlasy... pod slnkom najerotickejšia...

Obrázok štrnásty.

Vietor odniekiaľ priveje starý zažltnutý papier. Eva Luna na seba navlečie košielku i sukňu a skúma nález. Keďže si s tým nevie dať rady, pobehuje s ním a hľadá niekoho s kým by sa podelila o svoju starosť. Vo svojom hľadaní natrafila na zúfalo sediaceho pilota.

Eva Luna

Čo to je?

Pilot

Športová stránka nejakých novín.

Eva Luna

Novín? A tieto smiešne čierne chrobáčky?

Pilot

Písmená. A slová.

Eva Luna

Písmená... A slová? Na papieri?

Pilot

Samozrejme. A ako inak, keď nie na papieri...

Eva Luna

A kto ich vlastní?

Pilot

Noviny?

Eva Luna

Nie noviny. Slová. Kto ich vlastní.

Pilot

Kto by ich vlastnil? Slová sú... len tak, samy o sebe.

Eva Luna

Samy o sebe. Noviny. Písmená. Tu sú peniaze.

Pilot

Za čo?

Eva Luna

Za nové slovíčka. Peniaze...

Pilot

Za nové slovíčka. Nechaj tak dievča, darujem ti ich.

Eva Luna

Zadarmo? Ďakujem.

Pilot

Každý človek môže mať slov koľko len chce. Ale sú ti na hovno, keď sa ocitneš na opustenom mieste s lietajúcou kraksňou.

Eva Luna

Na hovno s lietajúcou kraksňou... . Aj ja mám svoje slová... ale tie nie sú na predaj. Sú moje. Do skonania sveta len moje. A vy... to viete?

Pilot

Čo či viem.

Eva Luna

Poznať písmená a slová z papiera.

Pilot

Viem. Čo by som nevedel. Dokážem ich aj napísať. Chceš, naučím ťa.

Eva Luna

Chcem. Čo by som nechcela...

Obrázok pätnásty.

Vôňa pušného prachu, síry, prepotenej košele a čerešní sa vznáša nad týmto miestom. Plukovník so zahnaním na jazyku a červeňou v tvári leží pri Belise. Chce sa jej dotýkať slovami, ale len ťažko ich v sebe hľadá. Naopak Belisa má v tvári spokojnosť... spoločná je len túžba a zároveň strach dotýkať sa...

Plukovník

Už jeden celý rok sa minul, čo tu so mnou sedíš. A ja ani neviem, či chcem, aby si vstala a nechala ma tu len so slovami, ktoré do mňa každým dňom vkladáš. Máš nádherné slová a...

Belisa Súmračná

...dnes je obloha úžasne modrá...

Plukovník

Zostaň!

Belisa Súmračná

Tvoj obor by žiarlil.

Plukovník

Mulat? Nie. Je len opatrný. Prehnane. Neublíži ti... . Nemohol by som byť pri zmysloch, aby som ho nezabil, keby sa tak stalo.

Belisa Súmračná

Musím ísť ďalej.

Plukovník

Aj so svojou... čerešňovou vôňou...

Belisa Súmračná

Áno. Celá.

Plukovník

Nie som zvyknutý, aby mi niekto niečo odmietol.

Belisa Súmračná

Nie som zvyknutá, aby mi niekto niečo vyčítal...

Plukovník

Prepáč.

Belisa Súmračná

Ozval sa starý bojovník?

Plukovník

Máš pravdu. Obloha, je dnes úžasne modrá.

Obrázok šestnásty.

Krčma. Miesto stretnutí. Za stolom sedia ľudia. Čakajú. Právě poludnie. Hustý a ťažký vzduch leta. Horúci deň leta preukrutného. Deň za posledných pár rokov rovnaký... . Deň teplý, tak obyčajne teplý letný deň a predsa... plný očakávania.

Starec

Sú mračná priamo nad našimi hlavami?

V krčme je ticho

Krčmár

Tak kurva sú mračná?!

Prostitútka

Nie sú. Nejde.

Krčmár

Vysrala sa na nás. Suka čarodejnícka.

Starec

Nemal by si prezrádzať krčmár. Iste preto sa nahnevala.

Krčmár

Ja si so svojimi slovami môžem robiť čo ja chcem. Aj vysloviť, aj predať, aj zavariť do fliaš na zimu.

Prostitútka

Aj v stávke prehrať...

Krčmár

Ty sa mi neposmievaj, lebo...

Prostitútka

Lebo čo...

Krčmár

Kundu ti v noci zašijem hrdzavou ihlou.

Starec

Drž hubu a radšej nalej. Kazateľ by ti povedal zopár faciek do duše.

Krčmár

Kazateľ je múdry človek, ale len my vieme koľko modlitieb tu za celý deň odriekneme, a že nás za to čaká ako posledných kráľovstvo nebeské. A ak by to náhodou nestačilo, tak tu budem odriekať až do rána. Amen.

Starec a Prostitútka

Amen...

Tretia pieseň Evy Luny.

Tajomné miesto. Eva Luna je zložená v lone Pilota. Píše na papier. Pilot ju nežne hladí vo vlasoch, po šepky do nich vkladá nežné slovíčka.

Zahodil si slová
asi tristo za deň
do večera zo slovíčok
mám rozbitú hlaveň.

Zahodil si slovo
slovo bolo túžba
slovíčko sa zarylo
krv mi v žilách stuhla.

Obrázok sedemnásty.

Pilot

Si zázračnica Eva Luna...

Eva Luna

Prečo si to myslíš?

Pilot

Pretože si krehká a taká nevinná...

Eva Luna

Už len preto, že tu s tebou sedím, som vinná. Až po koreničky vlasov vinná.

Pilot

Každý deň by som ti nosil kyticu nových slov. Vykradol všetky kníhkupectvá a priniesol ti také množstvo slovníkov, že ani stromov si v živote toľko nevidela. A ešte...

Eva Luna

Nehovor do mňa... prosím. Zoberieš ma do výšky, medzi oblaky a ďaleko medzi neznáme domy, neznámych ľudí. Nebudú ani kytice, slová len všedné. Ani zázračnice viac nebude.

Pilot

Neveríš Eva Luna?

Eva Luna

Neverím – viem.

Pilot

Odrazu všetko vieš!

Eva Luna

Chceš sa naozaj hádať...

Pilot

Čo ak áno?

Eva Luna

Uhryznem ťa pod kolenom!

Pilot

To by si urobila Evička?

Eva Luna

Ženy to zvyknú robiť. Svojím manželom, keď prestanú byť cenné a majú kopec túžby. Aj svojim priateľom, keď chcú čosi viac... alebo len tak, z pasie. Ja ťa však nechcem hrýzť.

Pilot

Ako ďaleko je tvoj...

Eva Luna

On je tu!

Pilot

Tak prečo ho teda nevidím?

Eva Luna

Pretože ho nechceš vidieť. Zámerne prehliadaš.

Pilot

Čo ak chcem. Čo ak sa s ním chcem pobiť, zmerať si sily, rýchlosť, lýtka a zrak. Čo má on a ja nie...

Eve Lune padajú z očí solené kropaje...

Eva Luna

Moju hlavu. Moje srdce. Moju dôveru. Moju žiarlivosť. Moju radosť a smútok, moje rána i večery, moju bolesť aj moju úľavu, moje hriechy aj odpustenia, moje slabosti, moju silu...

Pilot pomaly vstáva, nežne bozkáva Evu na líce a stráca sa v šere

...môj spánok, moje bdenie, moje zaháľanie, moju usilovnosť, moje zlyhanie, moje víťazstvo, moje mlčanie aj moje výkriky... od nôh až po vlasy. Celučičkú. Celú...

Posledné slová sú vypovedané do tmy.

Obrázok osemnásty.

Vôňa pušného prachu, síry, prepotenej košele a čerešní sa vznáša nad týmto miestom.

Plukovník

Čo som ti dlžný Súmračná za slová, ktoré si mi nasadila do hlavy?

Belisa Súmračná

Desať korún. A k nim ešte dve tajné ti darujem.

Plukovník

Prečo dve tajné...

Mulat

Určite sú v tom dajaké čary.

Belisa Súmračná

Žiadne čary, veľký Mulat. Každý odo mňa dostal slovko tajomné.

Plukovník

Chcem tie dve slová.

Belisa Súmračná

Nikomu ich nikdy nesmieš prepustiť, no sú tvoje... môžeš ich použiť, kedy budeš chcieť.

Plukovník

Nikomu a nikdy, sľubujem.

Belisa mu pošepne tajné slová. Plukovníkove divé oči šelmy náhle skrotnú...

Obrázok devätnásty.

Pravé poludnie. Hustý a ťažký vzduch leta. Horúci deň leta preukrutného. Deň za posledných deväť rokov rovnaký... . Deň teplý, tak obyčajne teplý letný deň. Dom, ulica i izbička splynuli v jedno. Za krčmovým stolom sedia ľudia.

Žena

...s prečudesným chlapíkom vraj sedela a čarbali na papier.

Eva Luna

S pilotom. A písali sme. Slová.

Krčmár

Blbosti. Slová na papieri.

Prostitútka

A... ten pilot, mal obrovského vtáka?

Starec

Prosím ťa, hneď myslíš len na...

Eva Luna

Áno. A akého obrovského. Ukázal mi ho ani nie za pätnásť minút, čo sme sa spolu stretli. Chcel na ňom preletieť akúsi veľkú vodu, no klesol aj s vtákom k zemi.

Krčmár

Na vtákovi sa predsa nedá lietať.

Prostitútka

Prečo si ho sem nepriviedla...

Eva Luna

Len čo vtáka opravil, odletel.

Prostitútka

Škoda... ani pilot, ani bandita.

Žena

A pilot toľko slovíčok nových vedel, povedz.

Vo dverách sa zjaví Kazateľ. Zastane. Pozerá. Načúva.

Prostitútka

Aj my by sme mohli ísť a priniesť si zopár do zásoby z poza dediny ...

Krčmár

Keby sa nám chcelo. Ale nám sa nechce. Hoci je to, čo by kameňom na päť krát dohodil silnejší chlap. Stačí, keď jeden pôjde.

Starec

Mňa už akosi nohy neposlúchajú...

Žena

A ja... ja som sa už dosť nachodila.

Krčmár

Prostitútke.

A ty čo máš? Plesť medzi prstami...

Chrapľavo sa smeje.

Kazateľ

Ovečky... poblúdené ovce, kam vám - hriechy pozemské - nohy ploché zanášajú?

Prostitútka

Eva Luna s pilotom od vonka strávila zopár dní písaním a k tomu všetkému si ešte pár slov darovaných priniesla.

Kazateľ

Odišla si z dediny, rozprávala sa z cudzím mužom, písala na papier a prijala darované slová, Eva Luna?

Eva Luna

Kazateľ?

Kazateľ

Keby som každý tretí deň pri obradoch nerozprával o svete na ľavo a na pravo od konca sveta, keby som nepripomínal a neupozorňoval, pochopil by som. Nehaň teda posvätné miesto a ostatných prísediacich. Očisti sa. Umy si ruky, tvár, nohy. Pomodli sa ku všetkým svätým a dúfaj v odpustenie. Pred západom mi povieš všetky svoje hriechy. Dovtedy, zabudneš na pilotove darované slová a my ostatní, že sa vôbec niečo také stalo.

Eva Luna

Je vari hriechom, keď čítam a píšem... a Belisa – čarodejníca prekrásna je tiež naším hriešnym bremenom, čo si ponese na druhý svet, keď nám dáva nové slová?

Kazateľ

Súmravná môže len vďaka nám pocítiť nebeskú moc a božiu milosť. Ponúkol som jej ochranný štít. Čo bude potrebné prečítať – prečítam a napíšem, čo bude potrebné napísať. Ale nie niekto, kto sa to učil od potulného muža, s ktorým ktoviečo po nociach porábal.

Starec

Chod' sa modliť dievča. A ty nalievaj.

Žena

Veru poď, aj ja sa s tebou očistím.

Eva Luna

Radšej budem špinavá, mamička. Vy sa tu modlite.

Obrázok dvadsiaty.

Vôňa pušného prachu, síry, prepotenej košele sa vznáša nad týmto miestom. Vo vzduchu pláva samota. Plukovník ju hltá plnými dúškami. Čím je jej viac sýty, tým mu je otupnejšie. Zmieta sa vo svojom kresle a v čerešňovej samote už taký dlhý čas, že jeho obrovi nedá nenaložiť mu zopár výčitiek na chrbát.

Mulat

Udatný bojovník občianskej vojny, najväčší bandita v kraji, muž... a teraz, čo z vás je. Baba. Pohľad šelmy sa zmenil v oči skrotenej mačky. Prítulnej, huňatej perzskej mačky, ktorá by len priadla, priadla a priadla, obtierajúc sa o nohy najposlednejšieho zobráka v meste... pred rokmi by ste ma za moje slová dali bez váhania obesiť na najbližší strom za gule do prievanu. Chodíme ako vandráci od mesta k mestu s kopcom ľútych slov vo vakoch... Plukovník!!!

Plukovník

Prosím... . Prepáč , nepočúval som.

Mulat

Však som si všimol. Ste azda chorý? Zavolám lekára...

Plukovník

Nie. Nerozumieš tomu... a vlastne ani ja sám tomu nerozumiem.

Mulat

Nerozumieš, nerozumiem... ako tomu mám rozumieť. Počúvate sa vôbec. Už aj chlapi si pošuškávať... smejú sa...

Plukovník

Ani oni to nemôžu pochopiť.

Mulat

Ale oni to veľmi dobre chápu. Aj ja to chápem. Všetkému je na vine tá bosorka...

Plukovník

Mulat!!! Dávaj si pozor na to čo hovoríš.

Mulat

Ona vám pošepala čarovné slová a tie vás rozožierajú zvnútra. Kúsok po kúsku. Možno, keby ste mi ich povedali, stratili by svoju moc. Bosorkám netreba veriť.

Plukovník

Sú moje. Sľúbil som jej, nikdy a nikomu... a to má privádza do šialenstva, nepríčetnosti. Tie slová nosím neustále so sebou. Na koni. V uliciach. Snoch. Ochromili mi mozog, končatiny, ústa... všetko akoby vo mne zmeravelo a ja nemôžem nič, pretože som dal slovo. Slovo muža Mulat. A to nedokážem porušiť. Nemôžem a nechcem. Rozumieš.

Mulat

Keď nesmiete prehovoriť vy, prehovorí ona. Musí zrušiť tú kľiatbu. A aj keby som ju mal hľadať na samom konci sveta, nájdem ju a prinútim zobrať si slová späť.

Obrázok dvadsiaty prvý.

Tajomné, málo presvetlené. Silueta dvoch mladých polonahých tiel. Obrisy vzájomne poprepletaných končatín.

Mladík

Evička. Moja zatúlaná Evička.

Eva Luna

Páčim sa ti?

Mladík

Stále sa mi páčiš. Čakal som každý deň. Ráno som vstával a ty si bola vo mne skrútená ako hadi vo fľaške, čo sú v lekárni. Prenášal som ťa tak v sebe celý deň. Či na poli, v krčme, či pred domom na ulici. A večer som s tebou v objatí zaspával.

Eva Luna

Strela som pilota s obrovským vtákom... . Chcel, aby som s ním odletela. Ale ja som bola v tebe dobre skrútená.

Mladík

A ja som ťa pevne držal v noci v náručí. Nepustil by som ťa.

Eva Luna

Ani ja by som nikdy neodletela. Hlava by ma bolela z toľkej výšky.

Mladík

Isto to bola len nejaká lietajúca kraksňa...

Eva Luna

Ako vieš?

Mladík

Počul som. Raz v noci sa mi prisnilo.

Eva Luna

Páčiš sa mi.

Mladík

Aj ty sa mi páčiš.

Eva Luna

Od nôh až po vlasy...

Mladík

Od nôh až po vlasy voniaš mi.

Eva Luna

Zostaňme tu. Spolu. Navždy. Sami pre seba. Vymyslíme si dom, strom, kvety...

Mladík

Navždy sami pre seba, Evička.

Obrázok dvadsiaty druhý.

Zaprášená kutica na fare. Kazateľ zúrivo píše. Za chrbtom mu stojí Belisa. Pozoruje ho. Potom ticho zašeptá do tupého svetla miestnosti...

Belisa Súmračná

Už ti Boh vyjavil, čo je medzi nahým mužom a nahou ženou, ak nie had...

Kazateľ

Ja som Boh, Súmračná. Rozprávaš sa s Bohom... klopte a bude vám otvorené, ty si však neklopala na naše brány.

Belisa Súmračná

Ako vidím, elixíru máš dosť až do smrti...

Kazateľ

Smrť? Neviem o čom hovoríš. To slovo už nepoznám. Prezradím ti tajomstvo... som nesmrteľný. V atramente je všetko. Sám si ho vyrábam. Tak ako som sám stvoril tento svet na samom jeho konci. Som stvoriteľom a pastierom jeho ovečiek. Verných a nepoškvrnených ovečiek... Musím ešte mnoho napísať. Toto, je druhý svet. Víťaj v ňom, Súmračná...

Belisa mizne z poza Kazateľovho chrbta. Kazateľ píše ešte zúrivejšie a urputnešie než predtým. Neustále si šomre... „ja som boh, nie človek, nie zviera, ani rastlina... myslím, píšem, čítam, tvorím, modlím sa k sebe, rúham sa sám sebe, nepijem, nejem, nespím, neprosím o odpustenie...“, odhadzuje množstvá počarbaných papierových listov po celej kutici, má ich už azda po kolená. Neustále si šomre to isté. Píše. Odhadzuje. Šomre. Podchvíľou sa smeje, potom akoby plakal a znovu všetko dokola... keď je už rýchlosť jeho písania, odhadzovania a šomrania neúnosná, pootvára všetky hrubostenné sklenené schránky modrého vševedomého elixíru a nenásytne ich pije. Jednu cez druhú, druhú cez štvrtú a piatu. Celú tvár má modrú, aj vlasy a krk... . Celý modrý, počas pitia i po ňom si šomre to isté. Tempo sa znižuje. Šomranie je čoraz nezrozumiteľnejšie a čoraz pomalšie, kratšie. Pomaly klesá celou svojou váhou na stôl. Umiera.

Obrázok dvadsiaty tretí.

Pravé poludnie. Hustý a ťažký vzduch leta. Horúci deň leta preukrutného. Deň za posledných pár rokov rovnaký... . Deň teplý, tak obyčajne teplý letný deň. Za krčmovým stolom sedia ľudia.

Prostitútka

Zlý rok to bol, zlý rok. Na jeseň sa mi v rozkroku zatmelo a dodnes ma bolí... dvadsaťosem korún som do leta zarobila...

Krčmár

A dvadsať prepila.

Starec

Stárneš dievča.

Prostitútka

Trt makový stárnem dedo... zlé sily sa tam dnu dostali.

Starec

Hovorím... stárneš.

Krčmár

A ty si zase štyridsať korún prechľastal.

Žena

O dvanásť korún menej než vlani.

Starec

Keď tohtoročná pálenka sa iba zo sebazaprením môže požívať...

Krčmár

A vari ja zato môžem, že je taká hnusná.

Prostitútka

A ja vari zato, že ma v rozkroku bolí?

Starec

Ty si žena, veď jej povedz...

Žena

Čo len ja môžem vedieť. Asi je pokazená.

Krčmár

A Kazateľ mŕtvy. Zvláštna choroba ho postihla. Únava ma chytá za pačesy. Ani len modliť sa nedokážem... kto nám teraz bude brať hriechy na ramená. Budeme len tak, nemilobohu pálenkou každodenné sviatky sláviť?

Prostitútka

Zlý rok to bol a čaká nás ešte horší.

Žena

Toľko krvi som jakživ pokope nevidela ako bolo na fare v Kazateľovej kutici.

Starec

Videl z vás niekto niekedy modrú krv?

Krčmár

Niečo tomu musí byť na príčine, že pijeme hnusnú pálenku, bolia nás rozkroky a múdry ľudia na prazvláštne veci umierajú.

Starec

Tak nalej.

Krčmár

Už ti nie je hnusná?

Prostitútka

A vám dedo... po minulom splne posledný zub vypadol z huby.

Žena

Šťastie nás obchádza sedem mil'ovými krokmi.

Krčmár

Sme prekliati. Pime teda. Prekliati.

Upije si z fľaše. V krčme je dusné ticho.

Suka čarodajnícka. Suka, suka, suka zdutá čarodajnícka. Ona bola pri Kazateľovi ako posledná. Musí vedieť, čo ho zmrdovalo. Ona musí vedieť, čo my nie. Všetko.

Prostitútka

Počarovala svojimi slovami tento kraj, nášho pastora, aj môjho banditu, ktorého mi odoprela....

Žena

A možno Kazateľa ona zabila. Aj Evičku isto ona učarovala, keď sa z mladým pustila do sveta... ja ich však hľadať nepôjdem.

Krčmár

Prinútime ju hovoriť a priznať sa ku všetkým svojim hriechom.

Starec

Ako to urobíme? Krčmár...

Krčmár

Budeme tu. Piť a sedieť. Budeme čakať a budeme v strehu.

Žena

A potom keď príde...

Krčmár

Napočítam jej štyridsaťpäť korún na chrbát. Krv ju zaleje po celom tele.

Prostitútka

Zaplatí nám za svoje čary.

Obrázok dvadsiaty štvrtý.

Piesočné miesto v Belisinej samote. Píše prstom do piesku. Potom nohou. Dlhou bielou nohou, ktorej špička je napnutá... potom druhou. Písmeno za písmenom, slovo za slovom, ťah za ťahom. Akoby tancovala. Pohybuje sa tak divoko a tak vášnivo, kým svojím telom pri tanci nezmaže všetko, čo napísala.

Mulat

Súmračná...

Belisa Súmračná

Čakala som ťa... Mulat.

Mulat**22 STRANA VYŇATÁ****Belisa Súmračná**

Váš Kazateľ sa udusil vlastnou pýchou a nie kvôli mne, mojim slovám, či pre lepší koniec sveta z ľava i z prava.

Prostitútka

Ešte sa aj rúha...

Starec

Veďže nebláznite sa ľudia...

Krčmár

Drž hubu starec a pi. Alebo aj ty chceš cítiť teplo na zátylku?

Starec

Nie. Nechcem.

Žena

No tak teda prilej pálenky...

Prostitútka

Šetrite trochu dedo, lebo posmädneme.

Krčmár podáva Starcovi horiacu facku.

Mulat

Tak čo Súmračná. Vezmeš si späť slová, čo si darovala Plukovníkovi?

Belisa Súmračná

Sú jeho.

Túžobne sa rozhlíadne.

Iba jeho...

Mulat

Obaja ste sa zbláznili!

Krčmár

A naše peniaze späť tiež nevrátiš... ani prekliate tajné slová, ani peniaze na stôl... Nech sa tvoja duša ohňom očistí. A boh nech ti odpustí. V mene jeho. Amen.

Mulat

Zapáľte to!

Opitý Krčmár vytiahne pištoľ a skôr než Starec priloží fakľu k suchému drevu vystrelí na Belisu.

Krčmár

Suka čarodejnícka... choď do čerta...

Všetci zostanú nehybne stáť akoby pred ohromujúcou búrkou.

Obrázok dvadsiaty šiesty.

Vzdialené miesto. Ozve sa Plukovníkov desivý výkrik...

Plukovník

Milujem ťa...

Obrázok dvadsiaty siedmy.

Tajomné, málo presvetlené miesto. Z doznievajúcim výkrikom sa Eva Luna strhne v spánku.

Eva Luna

Vydá zo seba temer nezrozumiteľný pazvouk.

Nie...

Mladík

Evička. Moja malá Evička.

Eva Luna

Čosi zlé sa mi zazdalo. Niečo si hovoril?

Mladík

Že ťa milujem...

Eva Luna

Odkiaľ to poznáš?

Mladík

Prisnilo sa mi.

Eva Luna

Milujem...

Mladík

Od nôh až po vlasy ťa Evička milujem. Celučičku. Celú.

Eva sa usmeje a pohladí Mladíka po tvári.

Štvrtá pieseň Evy Luny.

Olovo vo mne
pár strelných rán.

Sto striel mi do duše
každá sa zakúše
kým je ešte kam.

Olovo vo mne

pár slovných rán.

Sto slov mi do tela
každé sa prediera
kým je ešte kam.

Z oboch strán
diery mám je to vážne
z oboch strán
diery veľkej ráže...

Dve slová vo mne
vypálené.

V zátylku ma páli
striela mi do hlavy
milovanie...

Obrázok dvadsiaty ôsmy.

Počas Evinej piesne sa presvieti priestor krčmy. Vo vzduchu visia obesenci. Je to Krčmár s Mulatom. Na stole leží mŕtva Prostitútka, pod stolom v kaluži krvi Žena a na rozhraní piesočného miesta s krčmou Starec. V piesku pri hranici zvierajú v náručí Plukovník nehybnú Belisu. Pieseň tichne. Eva sa ukladá k Mladíkovi. Vášnivo sa bozkávajú a šeptajú Belisine slová.

Koniec.

© ***Michal Ditte***